

ringen finder på hvert eneste år, er væltet over på priser og lønninger, så har de ingen betydning længere. De har kun betydning for virksomhederne, indtil de bliver væltet over.

Jeg har da aldrig hørt nogen regering ville vove at påstå noget så vrøvlagtigt omkring erhvervslivets muligheder for at begå sig i en global, international konkurrenceevne, som vi står midt i, og som det kræver bunker af kræfter for vores virksomheder at omstille sig til.

Det drejer sig om 12 mia. kr. årligt, som denne her regering har pålagt vores virksomheder af nye politisk bestemte omkostninger, siden den trådte til i 1993 – 12 mia. kr., som man så nu siger, at de har i øvrigt ingen betydning længere, for nu er de væltet over på priser og lønninger. Nej, nu er vi . . . i hvert fald siger det meget om, hvordan regeringen tænker omkring erhvervslivet, og det er et af de store problemer, vi står over for.

Jeg vil gerne også have lejlighed til at sige, at ministeren har konstateret, at Det Konservative Folkeparti har efterspurgt skattelettelser, og det er helt rigtigt. Vi har foreslået skattelettelser, vi ønsker skattelettelser, og vi mener, det er vigtigt med skattelettelser, men vi har ingen ufinansierede skattelettelsesløfter. I vores finanslovudspil har vi minutløst forklaret, hvordan det kan finansieres, vi har i vores langsigtede udspil, som vi lavede sidste år, præcist beskrevet, hvordan Danmark kan sænke skatte trykket med 10 procentpoint, vist finansieringen af det, vist, hvordan det kan lade sig gøre.

Regeringen er uenig. Erhvervsministeren sidder og griner af mig. Hun er velkommen. Men det kan lade sig gøre, hvis man har viljen til det og ønsket om det.

Vi mener, det er utrolig vigtigt for Danmark at få sænket personskatterne, først og fremmest fordi det er det, der kan være med til at skabe dynamik i dansk erhvervsliv igen, få skabt lyst til at påtage sig nogle ekstra risici og få skabt bedre mulighed for at få etableret virksomheder og vidensvirksomheder i Danmark.

Nu lyser den røde lampe, så jeg er nødt til at slutte. Men der er meget mere, man kunne sige, og erhvervsministeren har desværre meget længere taletid end vi andre; det gør det jo lidt ærgerligt i en sådan en spændende og meget relevant debat, som vi har i dag.

Egil Møller (DF):

Erhvervsministeren var i sin tale inde på, hvor godt det egentlig går i Danmark, og hvor godt

det egentlig er gået gennem de senere år. Jeg vil ikke benægte, at det har erhvervsministeren ret i, og det har jo også smittet af i Danmark, at der har været en højkonjunktur i Vesteuropa.

Det er i de gode tider, man altid skal sørge for at have de midler klar, hvis tiderne vender. Og de er jo vendt, disse tider; de gode tider er vendt.

Det startede med, at man i Asien oplevede en kollaps. Det har bredt sig som ringe i vandet og er faktisk allerede også nået til Danmark. Vi må heller ikke glemme, hvordan sammenbruddet i Rusland har indflydelse på danske arbejdspladser. Og så hjælper det jo ikke noget, at vi sådan forholder os til historien, der siger, at det er vel nok gået godt, og det går godt stadig væk.

Men indrømmet, vil jeg sige til erhvervsministeren, der kom vist også nok en bemærkning om, at konkurrenceevnen er for nedadgående. Hvis man læser de seneste dages aviser, er man i hvert fald tydeligt gjort opmærksom på, at det går altså ikke så godt nu med de store danske erhvervsvirksomheder. Man skærer ned, og man kommer med nogle forudsigelser, der ikke er særlig optimistiske. Og i en sådan situation er det jo, at man skal rebe sejlene.

Der blev sagt – og det er jeg også godt klar over – at elektronikken kan anvendes af de danske erhvervsvirksomheder, når man skal indberette til de statslige institutter, hvad de nu skal have af oplysninger fra virksomhederne. Så det bliver nemmere for så vidt på det felt. Men vi må ikke glemme, at det ikke bare er store og mellemstore virksomheder, der er her i landet. Der er jo en kolossal underskov af meget, meget små firmaer: mand og kone-virksomheder, virksomheder, der har 1 eller 2 ansatte, og som faktisk ikke har råd til at investere i edb. Det har ikke været nødvendigt hidtil, og det er en stor omkostning i deres budget, hvis de skal have disse dyre maskiner.

Dem må vi ikke glemme i denne sammenhæng, fordi det er jo utrolig vigtigt, at man også gavner vilkårene for dem i deres dagligdag, så de ikke taber lysten til at beskæftige folk, så de ikke taber lysten til at have egen virksomhed, og ej heller, at de ved deres eksempler er medvirkende til, hvis de taber lysten, at unge mennesker så heller ikke har lyst til den udfordring, det kan være at være selvstændig og skabe sig et udkomme for sig og sine plus andre.

Når verdenen i øvrigt forandrer sig, er det jo sådan, at ofte har de store virksomheder måske sværere ved at omstille sig, hvorimod små virk-